

Како користити књигу?

Већ између друге и треће недеље живота, беба почиње да разазнаје неке боје: црвену, зелену, наранџасту..., са два – два и по месеца има омиљену боју, а пре првог рођендана дете, уз одговарајући подстицај, може да разликује не само дугине боје: црвену, наранџасту, жуту, зелену, плаву, светлоплаву, љубичасту, него и још неке боје и нијансе. Овај приручник „Које је ово боје?“ намењен је узрасту од шест месеци до годину дана. У том узрасту дете, поред тога што разликује боје, то јест запажа разлику између два разнобојна предмета истог облика – почиње да увиђа да је једна коцка, на пример, црвена, а друга плава. Уз одговарајуће вежбање, дете ће, око првог рођендана бити у стању да вам од два предмета пружи предмет у боји коју сте тражили.

Док заједно са малишаном гледате слике у овој књизи, не заборавите да све време говорите које је боје који предмет. На пример: „Хајде да погледамо слике. Ово су црвене слике. Види, парадајз. Парадајз је црвен. Где је црвени парадајз? Ево црвеног парадајза. Покажи ми црвени парадајз.“ Док говорите, показујте предмет прстом, мотивишући тако дете да и оно показује прстом тражени предмет на слици. „А ово је аутић. Аутић је исто црвен. Где је црвени аутић?“ итд. У овом приручнику заступљене су црвена, плава, зелена, жута и наранџаста боја. На последњим страницама дати су цртежи у две боје. Вежбања из књиге треба да прате вежбања помоћу играчака. Ако посматрате слике, рецимо, црвене боје, унапред припремите црвене играчке или друге предмете: „Погледај, и лопта је црвена. А где је црвена коцка?“ итд. Када неколико пута пређете књигу, можете прећи на вежбања са картонским уметком.

Картонски уметак

У сваком издању „Школе седам патуљака“, наћи ћете уметак на којем су приказани развојна игра или дидактички материјал за вежбање. У овој књизи наћи ћете игру за увежбавање разликовања боја у раном узрасту. Пре почетка вежбања, извадите картонски уметак из средине књиге и изрежите га по означеним линијама (црне дебеле линије). Добићете поље за игру (велики цвет у разним бојама на белој позадини) и осам разнобојних квадратића са нацртаним лептиром или цветом. Задаци могу бити следећи:

1. На ваш усмени захтев, дете треба да покаже боју.

Привуците дететову пажњу на поље игре речима: „Види како је велик и леп цвет. Покажи где му је црвена (плава, зелена, жута) латица?“ Ако дете не показује тражену боју, покажите је ви: „Тако је, ово је плава латица.“

2. Треба изабрати боју латице исту као боја лептира.

Покажите детету мање сличице са лептирима: „Хајде да ставимо лептира на цвет! Црвеног лептира ћемо да ставимо на црвену латицу, плавог ћемо на плаву латицу, жутог ћемо на жуту латицу.“ Све што говорите пропратите одређеном радњом. Подстичите дете да показује боје: „А где ћемо ставити зеленог лептира? Тако је, зеленог лептира ставићемо на зелену латицу.“

3. Између две сличице или више треба одабрати сличицу одређене боје.

Ставите пред дете две мање сличице с лептирима, на пример – црвеног и плавог лептира. „Хајде да ставимо црвеног лептира на црвену латицу. Где је црвени лептир? Дај ми црвеног лептира“ итд. Ако дете показује да не разликује боје, треба да, именујући боју, показујете латицу.

Задатке постављајте детету од лакшег ка тежем. Нека вас не брине ако дете „не савлада градиво“. Сетите се да се деца у том узрасту развијају веома неравномерно и да оно што данас уопште не разуме, већ за неколико дана може са лакоћом савладати. Најважније је да не претерујете у жељи за успехом. За свако вежбање неизоставан услов је да дете буде суво, сито, задовољно, да му је удобно и пријатно.

